

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1544/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члан 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Вељковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.103/25 од 27.06.2025.године и Вишег суда у Нишу Кж1 165/25 од 14.10.2025.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Вељковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.103/25 од 27.06.2025.године и Вишег суда у Нишу Кж1 165/25 од 14.10.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К.бр.103/25 од 27.06.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.01.2025.године до 21.02.2025.године и осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара.

Истом пресудом окривљени је обавезан да Основном суду у Алексинцу на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће донети посебно решење. Окривљени је обавезан да на име противправно прибављене имовинске користи исплати оштећеном износ од 17.542,11 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 165/25 од 14.10.2025.године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Вељковића и преиначена пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.103/25 од 27.06.2025.године, тако што је окривљени

АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ. Истом пресудом је оштећени упућен да имовинско-правни захтев остварује у парничном поступку, те су досуђени трошкови другостепеног кривичног поступка окривљеном АА у износу од 76.580,00 динара, који ће се исплатити у року од шездесет дана по правноснажности пресуде из буџетских средстава Вишег суда у Нишу. Трошкови првостепеног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а о висини трошкова ће бити одлучено накнадним решењем на основу члана 262. став 2. ЗКП.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Вељковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде у погледу трошкова поступка и да обавезе Виши суд у Нишу да окривљеном на име трошкова заступања исплати износ од 392.080,00 динара, и то на рачун браниоца адвоката Дарка Вељковића.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Вељковић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже тако што наводи да су неосновано нижестепени судови одбили да признају трошкове за састав жалбе на пресуду дана 10.03.2025. године и 04.07.2025 године, са образложењем да су то трошкови који су настали пред првостепеним судом, те да неосновано нису признати трошкови на име састава захтева за накнаду трошкова, јер је у тренутку писања жалбе на пресуду бранилац определио само трошкове писања жалбе, зато што су му само ти трошкови били познати, те му није могла бити позната чињеница да ће другостепени суд одржати главни претрес. Другостепени суд је неосновано одбио да досуди трошкове састава поднеска од 02.10.2025. године, иако је исти био нужен за одржавање претреса пред другостепеним судом, те неосновано није признао браниоцу трошкове разговора са оптуженим који је био лишен слободе у КПЗ у Нишу дана 13. 10. 2025. године, иако се по оцени браниоца радило о нужној радњи, јер је морао са окривљеним да усагласи изношење одбране за претрес пред другостепеним судом који се одржао сутрадан, те је нејасан став суда да бранилац није доказао постојање наведене радње, из разлога што КПЗ у Нишу води службену евиденцију о којој се не издаје потврда, већ је другостепени суд био дужан

да затражи доставу информација. Бранилац је још истакао да је другостепени суд признао трошкове одсуства браниоца из адвокатске канцеларије само за три започета сата, те је суд морао да узме у обзир реално време одсуства браниоца из адвокатске канцеларије ради заступања окривљеног пред другостепеним судом, имајући у виду време проведено на наплатним рампама, време изгубљено у градским саобраћајним гужвама, у проналажењу паркинг места, време ради одмора браниоца након вишечасовне вожње пред излазак на претрес, за време проведено на претресу и време потребно за одмор браниоца након завршеног претреса како би бранилац могао опет да буде безбедни учесник у саобраћају.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, у суштини оспоравајући оцену суда о томе које су радње биле нужне и разлоге због којих је одбио захтев браниоца за накнаду трошкова за поједине радње, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Вељковића оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић